

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa A. L.

przeciwko P. B.

o roszczenia z umowy sprzedaży,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 listopada 2017 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Powódka A. L. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej P. B. kwoty 50.000,00 zł oraz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w J. wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2016 r. oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy w K., na skutek apelacji powódki, wyrokiem z dnia 9 lutego 2017 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że uwzględnił powództwo w

zakresie żądania zapłaty kwoty 25.000,00 zł, zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu oraz oddalił apelację w pozostałej części.

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego, wskazując, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 50.000,00 zł. Zgłosiła również wniosek o zwolnienie jej od opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 7 czerwca 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki jako niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od przewidzianej w art. 398 § 1 k.p.c. Wskazał, że wartość ta nie może odpowiadać - jak określiła to powódka - wartości przedmiotu sporu, skoro powództwo zostało uwzględnione w połowie; powódka nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu korzystnej dla siebie części rozstrzygnięcia.

Odrzucając skargę kasacyjną, Sąd Okręgowy umorzył - jako bezprzedmiotowe - postępowanie dotyczące zwolnienia powódki od opłaty od tego środka zaskarżenia (art. 355 k.p.c. w związku z art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od określonej w powołanym przepisie, oraz że powódka nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku Sądu Okręgowego w pełnym zakresie, w sytuacji, w której - pozostając w przekonaniu co do zasadności powództwa w całości - dąży ona do umożliwienia zweryfikowania tego orzeczenia przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Progu tego nie sięga skarga kasacyjna powódki wniesiona od wyroku Sądu drugiej instancji uwzględniającego - w połowie - powództwo o zapłatę kwoty 50.000,00 zł.

Wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do tego orzeczenia nie może przekraczać różnicy pomiędzy wysokością kwoty dochodzonej a kwotą zasądzoną.

Wbrew zatem odmiennemu zapatrywaniu skarżącej, Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 25.000 zł. Należy podkreślić, że bez znaczenia dla określenia tej wartości pozostaje okoliczność, iż powódka wskazała, że zaskarża wyrok Sądu Okręgowego w całości, gdyż nie ma ona interesu prawnego w zaskarżeniu korzystnej dla siebie części rozstrzygnięcia (zob. uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, Nr 11, poz. 108). Podniesiony w zażaleniu zarzut, oparty na odmiennym - wadliwym - założeniu, nie mógł wyrzeć zamierzonego skutku.

Powódka wskazała, że zaskarża zażaleniem postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7 czerwca 2017 r. w całości. Nie podniosła jednak żadnych zarzutów co do rozstrzygnięcia odnoszącego się do wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej i nie sformułowała w tym zakresie żadnych wniosków. W istocie zatem podjęła próbę podważenia jedynie rozstrzygnięcia odrzucającego skargę kasacyjną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

jw

r.g.